ANUL I.— No. 29. 2 LEI EXEMPLARUL MARŢI 28 AUGUST 1923

Redacţia şi Administraţia: Bulevardul Elisabeta (Palatul Eforiei)

Anunciuri şi Reclame se primesc la Administraţia ziarului.

CUVÂNTUL STUDENŢESC

ORGANUL·STUDENŢIMEI·ROMÂNE DIN ÎNTREAGA ŢARĂ

PREŢUL:
2 Lei numărul în Ţară.
3 Lei numărul în Străinătate.

ABONAMENTE
Pe 12 luni — — — Lei 100.—
Pe 6 „ — — — „ 60.—
Pe 3 „ — — — „ 30.—

Pentru Preoţi, Profesori, Învăţători, Studenţi şi Ofiţeri:
Pe 12 luni — — — Lei 70.—
Pe 6 „ — — — „ 40.—
Pe 3 „ — — — „ 25.—

P. 210226

Pervertirea sufletelor româneşti prin banii Jidanilor

Un scrib nenorocit, în solda ziarului jidovesc *„Aurora"*, un scrib care joacă şi rolul de trepăduş al *„ilustrului sociolog"* al „Dimineţii", scrie, interesat, articole injurioase la adresa noastră.

Nu ne-am opri o clipă, la unul care are nenorocirea să realizeze prin persoana sa blestemul bătrânesc al românului care zice: *„slugă la jidan să te văd"*, dacă el ar fi un caz sporadic.

Dar nefericitul reprezintă un tip al ziaristicei „româneşti", de aceea ne luăm sarcina desgustătoare de a-l pune la locul său.

*

Vorbeşte scribul de *pervertirea sufletelor tinere?*

In faţa opiniunii publice, noi primim cu suflet liniştit comparaţia.

Noi ducem dezinteresat o luptă de jertfe personale, o luptă prin care dăm alarma că toate poziţiunile româneşti sunt cucerite de jidanii hrăpareţi, imorali, şi conrupători de suflete.

Noi arătăm lumii primejdia de acaparare a poporului român, eliminat sistematic din comerţ, din industrie, iar acum şi din profesiunile liberale superioare.

Noi vrem să păstrăm o oprelişte celei mai teribile invazii din câte a îndurat ţara noastră în cursul veacurilor.

Noi vrem să păstrăm *pentru români* o proporţie cuvenită lui în rosturile de viaţă ale acestui stat ce se chiamă încă *România;* pentru Românii cari au sângerat atâtea secole apărând moşia lor de toate liftele pământului scurse pe aci.

Noi vrem să înlăturăm monstruozitatea economică în care munca a milioane de ţărani este exploatată de capitalismul finanţei jidoveşti.

*

Şi *voi*; cine sunteţi voi? *Mercenari ai condeiului, voi* scrieţi pentru acela care dă mai mult.

Voi produceţi şi întreţineţi o atmosferă turbure în opinia publică românească, scriind alăturea de jidani şi *pentru dânşii;* însuşindu-vă astfel, faţă de români rolul odios al coadei de topor.

Voi vă puneţi numele pe frontispiciul ziarelor *de interes pur jidovesc*, cum sunt „Dimineaţa", „Adevărul", „Presa", „Lupta" şi „Aurora".

Voi sunteţi trepăduşii interesaţi ai ariviştilor zilei, oameni abili, cari se înfig în toate rosturile pentru a le paraliza pe toate prin venalitatea sau laşitatea lor.

Voi sunteţi piraţii condeiului cari pângăriţi tot ce avem mai sfânt, mai cinstit, mai dezinteresat şi ridicaţi prin minciună toate secăturile vieţii publice a unei societăţi încă în prefacere.

Sub masca mai ales de susţinători ai ţărănimii — *voi* v'aţi dat mâna cu cei mai grozavi călăi ai ei, — jidanii şi politicianii, din solda lor! In lături deci — scârbe!

Cine sunt adversarii României în străinătate?

In parlamentul englez, România are doi neîmpăcaţi duşmani, care în acelaş timp sunt doi buni prieteni ai Ungariei: unul se numeşte Lord Newton şi celălalt baronul Spears.

Asupra celui din dintâi, ni se comunică din Brighton (Anglia) următoarele rânduri, scrise de un mare şi cunoscut român:

„Din ziarele româneşti pe care le primesc aci, aflu de zarva pricinuită acolo de câteva noi explozii (am exagera zicându-le „discursuri") ale lordului Newton contra ţărei noastre şi în favoarea Ungurilor. De oarece se dă la noi în ţară acestui om o importanţă cu mult mai mare decât o are aici, unde e aproape un necunoscut, — aşa că ziarele engleze pomenesc doar două rânduri despre tot ce a vorbit — vreau să vă comunic câteva date biografice relativ la acest domn. Veţi vedea că orginea sa şi inspiraţiile ce primeşte dela o anumită presă, explică perfect atitudinea sa.

Moriz Neustadt, azi lord Newton, s'a născut în Oradia Mare în 1858. Tatăl său avea o mică cârciumă în acest oraş. O soră a mamei lui s'a măritat cu un rabin emigrat în 1856 în Anglia. Cârciuma mergând prost, Jacob Neustadt, tatăl actualului lord, pleacă în 1860 cu toată familia în Anglia, la cumnatul său, rabinul. Aci face avere în industria spirtului şi a berei, aşa că fiul său Moriz este în măsură să împrumute sume importante prinţului de Wales.

„Printr'o donaţiune importantă făcută unei instituţiuni de binefacere, îşi cumpără în 1906 (prinţul de Wales devenise regele Eduard VII) titlul de lord Newton.

„Astfel prin traducerea numelui său de Neustadt, fiul de cârciumar din Oradia Mare, a ajuns să profaneze numele ilustrului matematician şi fizician Newton" şi să vorbească ca un lord englez despre chestiunile din România.

Români, nu cumpăraţi nimic dela jidani.

Din presa streină

Sentimentul antisemit face progrese în masele poporului rusesc. Iată ce scrie ziarul bolşevic *Pravda*:

„A treia internaţională, ce s'a întrunit la Moscova, a fost foarte îngrijată de ura, într'una crescândă, pe care o manifestă masele poporului în contra jidanilor ce ocupă toate poziţiunile politice în republica sovietelor.

Grija e aşa de mare, încât a treia internaţională a organizat o *secţiune jidovească* care lucrează de acord cu *Cekă* (poliţia secretă) pentru a combate antisemitismul.

Scopul acestei secţiuni este de a opri prin toate mijloacele manifestările publice ale sentimentului antisemit, şi pentru a face toate preparativele ca să salveze pe jidani în caz că regimul sovietic ar cădea".

***

„In realitate poporul rusesc e cu fruntea plină de sudoare, de sânge. „Dar ni se obiectează, că în Rusia jidanii suferă de o potrivă cu creştinii!".

Aserţiunea aceasta este falşă. Pe când bisericile se închid şi martirii clerului rus, numără până astăzi 1800 episcopi şi preoţi omorâţi în chinuri; cari şi câţi rabini au fost omorâţi de călăii jidani ai bolşevismului?... Cum se face, că sub regimul bolşevic şi numai în timp de 4 ani numărul Sinagogelor din Moscova s'a ridicat dela una la şaisprezece?... Cari sunt sinagogile cărora s'au jefuit tesaurile?... Cari sunt victimile foamei în populaţia jidovească?... La astfel de chestiuni presa jidovească nu răspunde. Răspunde însă autorul lui „The International Jew", când declară că „condiţiunile în care trăesc evreii ruşi sunt bune. Ei sunt stăpânii Rusiei. Totul e în mâna lor".

Comisarii jidani ai bolşevismului se îngrijesc şi procură de toate coreligionarilor lor. Revolta contra bolşevicilor izbucneşte printre ruşi şi printre alte rase ale Rusiei Sovietice, pe când jidanii stau liniştiţi, fiindcă ei sunt beati possidentes, fiindcă se îngraşă cu cele mai bogate jafuri ale Rusiei sfâşiate".

(La Vita Italiana, Februarie)

D-l Iorga despre Jidani

„Evreii exploatează. Aşa iau învăţat vremurile, un oribil trecut, pe care *nu noi* li l-am dat. Cât vor exploata fără a munci, ei nu vor putea fi priviţi cu simpatie. Este mijlocul de ai face altfel? Nu ne priveşte pe noi, cari nu i-am dorit, nu i-am chemat, n'avem nevoie de ei.

Dacă altcineva ar găsi mijlocul, am vorbi".

Acestea sunt opiniunile d-lui Iorga despre Evrei, citate după „Neamul Românesc" dela 9 August 1915, numărul 32.

Acestea sunt opiniunile sale — cele sincere şi desinteresante.

6/19 AUGUST 1917 ══ 6/19 AUGUST 1923

ANIVERSAREA LUPTELOR DELA MARAŞEŞTI

Comemorarea luptelor; guvernul ţărei româneşti nu găseşte timp să ia parte; Ministru cultelor lipseşte dela punerea pietrei fundamentale a Bisericei Neamului, dar ţine discursuri la congresul Uniunii Elementelor Periculoase şi la al Rabinilor.

Societatea „Mărăşeşti", compusă dintr'o mână de viteji, ce au luat parte la glorioasele lupte, şi sub conducerea eroului general I. Popescu, comanbantul trupelor be jertfă, a organizat anul acesta, cu un deosebit fast, aniversarea luptelor din 6 August 1917.

După terminorea ceremoniei ce a avut loc pe câmpul de luptă, unde au vorbit doi, din cei doisprezece reprezentanţi ai studenţimii, de faţă acolo, şi anume d-l Marinescu-Slatina, din partea studenţimii din România şi d-l Papagheorghe N. Gh., din partea studenţilor macedoneni, asistenţa a trecut în oraş, unde o altă societate de demne românce, conduse de neobosita doamnă Alexandrina Cantacuzino, a pus piatra fundamentală a Bisericii Neamului.

Impresia dureroasă pe care ne-a făcut-o participarea la aceste ceremonii este detestabilă. Căldura sufletească cu care s'au aniversat luptele, nu a fost nici un sfert din căldura cu care eroii şi-au sacrificat viaţa.

Durere şi ruşine! Nu ştim să ne cinstim eroii.

Patriotismul Guvernului

La solemnitatea aniversărei luptelor dela Mărăşeşti, adică acele lupte cari au salvat onoarea Româeiei şi au adus mărirea ţării, onoratul guvern a lipsit.

Subliniem cu adâncă părere de rău şi ne simţim jigniţi toţi acei ce am participat la această strălucită comemorare de faptul că, politicianismul stăpâneşte până într'atâta sufletele, încât, le opreşte chiar dela înalte acte de educaţiune publică.

Dar ceeace trebue să indigneze pe orice bun român, este că dela această solemnitate, unde era şi punerea pietrei fundamentale a unei biserici comemorative, a lipsit Ministul Cultelor, d-l C. Banu.

D-l Banu, este acel ministru care, nu a lipsit nici la congresul Uniunii Evreilor Pământeni, nici la acela al Rabinilor din România Mare.

Mai mult. La una din aceste adunări a declarat că jidanii au sfinţit cu sângele lor răsboiul României.

D-l Banu, este acelaş d-n Ministru care, în calitate de membru în consiliul Băncii Blank, a încasat respectivul blid de linte jidovesc, şi joacă astfel rolul odios de om al jidanilor în guvernul României Mari.

In legătură cu aceasta ne mai aducem aminte că la nunta ficei ilustrului Eli Bercovitz, din Bucureşti, guvernul a fost reprezentat prin nu mai puţin de patru membrii!

Educaţie românească, pentru tineretul României Mari! Durere şi ruşine!

Cuvântarea reprezentantului Banatului

Coriolan Buracu
Preotul Mehadiei

Mormintele fără de sfârşit cu cruci străjuitoare în faţa cărora ne închinăm' sunt slovele de aur ale neamului care şi-a scris cu sângele celor mai preţioşi fii, pagina de glorie a Ţării!

O! Tu măreaţă sărbătoare a „Schimbării la faţă a D-lui" ai primit şi a doua strălucire dela neamul Românesc!

In această zi, aici la Mărăşeşti, armata ţării sub conducerea marelui căpitan, Maria Sa Ferdinand I, rege al tuturor românilor s'a schimbat în haine strălucitoare ale vitejiei străbune reînviate!... Era în toată splendoarea... orbind cu razele calde ale iubirii de neam şi de moşie pe vrăjmaşi izbindu-i cumplit pe cei cari au pângărit fără milă mormintele de-acasă, bisericuţa sfântă!

„Cu jertfe uriaşe, cu mucenici destui
Acest popor luptat-a pentru pământul lui".

Azi şi în aceste clipe, când pământul se înalţă spre cer, iar din cer se pogoară harul D-zeului moşilor şi strămoşilor noştrii, în jurul acestui sfânt altar stă ca o aureolă divină sufletele celor peste 800.000 de fii ai neamului, sacrificaţi pe altarul desrobirii celor împilaţi de veacuri!

Iată-ne aci, pe noi crainicii ţinuturilor pe cari voi cu căldura sângelui şi viaţa voastră a-ţi desfiinţat hotarele, spulberat piscurile şi a-ţi topit cătuşele.

Iată-ne aci „Umili plecaţi în faţa voastră acum
Giganţi pe care timpul în grabnicul lui drum
V'a pus la stâlpi de strajă spre a păzi pământul"
Dat strămoşilor de D-zeu Prea Sfântul!

Banatul liber ne-a trimis aci să vă sărutăm mormântul!... Şi dacă între acordurile dulci ale cetelor divine şi ale imnului nostru de laudă să aud... din depărtări suspine şi rugi fierbinţi... O! rugându-vă pe voi, trimiteţi-le în sufletul lor, bărbaţia sufletului vostru — lor fraţilor cari... O! Doamne!... In această zi vărsând lacrimi pe altarul bisericuţelor lor aşteaptă şi ei ziua cea mare de sărbătoare pe care o sărbătorim noi azi aici.

Prea Sânţitul Episcop al Caransebeşului, *Iosif*, persecutat de vrăjmaşii neamului, *pentru statornicie în cinstea de lege şi neam*, ne-a trimes pe noi — doi duhovnici — unul aruncat în închisoarea celor cari veacuri de-arândul le-a creiat pe seama noastră, altul care aci împreună cu voi a trăit toate clipele de durere dar şi de înalţare, ne-a trimes ca o mărturie că clerul Prea Sânţie Sale începând dela Vlădică până la ultimul preot al satelor cu bisericuţele de lemn, străjuitorii sufletului neamului nostru şi-au făcut datoria ca şi neamul din sânul căruia au eşit.

Şi acum ertaţi-ne... dacă pe lângă omagiul nostru aduc şi o... *mână de ţărână*, de pe mormântul unui martir al cauzei noastre sfinte, din cimitirul comunei Mehadia frământat de-atâta sânge şi lacrimi în apărarea credinţei strămoşeşti şi a neamului şi de pe mormântul unui alt martir a cărui osăminte aşteaptă să se odihnească în pământul Patriei iubite.

(Inmânează prezidentei o cutiuţă de aur, cu osemintele).

Infrăţiţi în cer cu sufletul — înfrăţiţi să fie aci cu ţărâna sfântă a lor!

Aci la mormintele voastre, la altarul de jertfă al Patriei, vă facem făgăduinţa solemnă că sacrificiul vostru îl vom avea deapururi viu înaintea noastră şi moştenirea rămasă vom păstra-o cu sfinţenie.

Rugaţi-vă împreună cu noi Dumnezeului nostru să verse în inima noastră *dragostea de frate* şi să sădească în suflete *virtutea caracterului*... da, *de caractere* avem azi lipsă mai mult ca nici odată... Şi aşa într'armaţi cu toate însuşirile voastre, perpetuitorii celor strămoşeşti să ne facem vrednici de glasul Domnului: „Acesta este poporul meu cel iubit întru carele bine am voit!"

Şi Domnul să ne păzească... ca din adâncimea mormintelor voastre să nu străbată blestemul vostru împreunat cu cel al văduvelor şi orfanilor că:

„In zadar ne-am sacrificat!"

Străjuiţi sufletele noastre ca să vă fim vrednici urmaşi şi întotdeauna:

„Veniţi voi mărețe umbre, voi toţi cari aţi murit
In această ţară pentru neamul preamărit,
O! veniţi şi ne daţi virtute, învăţaţi-ne să murim
Pentru a ţării fericire!"

Şi... dacă des'tinul va răscoli furtuni la hotarele noastre să calce mormintele şi bisericuţele noastre... le vom spulbera şi vântul va duce lozinca voastră care este şi a noastra că: „Pe aici nu se trece!"

Şi dacă cerul va vrea ca să cadă o nouă osândă... să ştiţi că „vom veni... da! şi mai bine sângele ni-l bălăim pân'la stropul cel din urmă... Schimbase în ţintirim ţara asta decât să cadă în neagra robire".

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pământul Patriei pace şi între Români bună voire!

Jarişte.

Contra voinţei guvernului congresul delegaţilor studenţimii din întreaga ţară s'a deschis, şi se va ţine cu orice risic.

Citiţi „Cuvântul Studenţesc"

Opera pozitivă şi măsurile restrictive

Şeful partidului ţărănesc, naivul şi ignorantul domn I. Mihalache, încăput pe mâinile jidanilor dela „Aurora" şi-a spus şi d-sa cuvântul în parlament, ca un matur bărbat politic ce este, asupra problemei Jidoveşti în România. Inţelegând să facă şi mai departe ziaristică „caşer" împreună cu d-nii Lottar, Albu, zis şi Weiss, şi câţi mai sunt, toţi convinşi susţinători ai intereselor ţărănismului, d-l Mihaloache învaţă pe d. Cuza economie politică.

In esenţă opinia fruntaşul jidovit, se rezumă în opera pozitivă, nu în măsuri restrictive.

***

Vrem să arătăm naivilor şi ignoranţilor, cum stă adevărul.

Ca oricare popor din lume, poporul românesc, în lupta dela egal la egal, fără o deosebită protecţiune legală, ar putea avea sorţi de biruinţă, şi opera pozitivă ar fi, fără îndoială, de recomandat.

Intradevăr, faţă de oricare alt strein, massa compactă a românismului, oricât de nepregătită încă, are superioritatea asimilării. Poporul Român a asimilat şi asimilează zilnic nenumăraţi greci şi bulgari; vom asimila mulţi unguri şi ruşi, cu toate că aceşti streini au la spate o forţă teritorială, politică şi naţională.

Cauza acestei asimilări?

Indiferentismul şi egalitarismul creştin al acestor popoare, pedeoparte, blocul considerabil românesc, de altă parte. Cu rare excepţiuni, în două-trei generaţii, un grec sau un bulgar de proaspătă provenienţă, se asimilă, şi prin aceasta este un duşman mai puţin înverşunat şi mai puţin periculos. Nu există primejdie, care să ameninţe serios structura poporului românesc, din partea unei naţionalităţi creştine colocuitoare cu poporul nostru.

In al doilea rând, lupta latentă între poporul Român şi orice alt popor strein, însă creştin, poate să se termine cu izbânda românismului şi din alt motiv: egalitatea morală a armelor în lupta pentru existenţă, ne pune pe acelaş picior cu dânşii.

***

Cu totul altfel se prezintă lupta între autohtoni şi evrei. Şi iată câteva din motive.

Intâi, pregătirea economică a evreilor, spirite eminamente speculative, este cu mult superioară pregătirii poporului românesc.

Ei reprezintă secole de experienţă transmisă tradiţional şi ajunsă la o acuitate neîntrecută; noi reprezintăm abea primele generaţii ale independenţei naţionale şi politice; reprezintăm în sfârşit ce poate reprezinta un popor cu 80 la sută analfabeţi fără şcoli primare, fără şcoli technice.

Al doilea, una din armele de mare valoare pentru poporul românesc, asimilarea faţă de jidani este cu neputinţă. Religia lor împiedică dela acest act sub blestemele cele mai dure, iar realitatea văzută cu ochii ne-o confirmă fără de replică.

Prin urmare, niciun evreu nu devine român.

In al treilea rând, principiile de viaţă, în lupta pentru existenţă, ale poporului jidovesc sunt luate din perceptele canibalice ale talmudului altoit pe învăţătura Vechiului Testament, nu numai neîmblânzite de un Nou Testament, dar înăsprite de învăţătura şi practica oribilă a rabinilor.

Este evident, că într'o luptă de arme inegale, arma învinge mai mult decât vitejia; dar dacă nouă ne lipseşte şi arma şi putinţa, iar evreul are şi una şi pe cealaltă? Putem noi în acest caz să ne punem din punctul de vedere al fruntaşului ţărănist de la Aurora jidovească?

Credem că pentru orice bun român, desbrăcat de ambiţii şi interese, răspunsul trebue să fie un categoric nu.

In al patrulea rând, avem faţă'n faţă deoparte, egalitarismul şi indiferentismul poporului românesc, renumit prin ospitalitatea sa faţă de străini, de alta, cea mai temeinică solidaritate ce se poate închipui între membrii unei comunităţi. Cu un cuvânt, noi cumpărăm totul dela jidani, ei nu rătăcesc niciun ban la neguţătorii români; şi desigur, nu Aurora lui Weiss şi Mihalache se ridică să facă educaţia naţională a cumpărătorului român, ci putem zice, tocmai din contra.

In al cincilea rând stau faţă'n faţă două popoare: unul aproape dezorganizat cu o formulă de stat ultraliberală, şi'n ultimul timp demagogică, de alta organizaţia de fier a statului în stat iudaic în care principiile morale sunt edictate din sinagogă şi practicate apoi prin marea finanţă de felul lui Blank şi de presa de tiraj, de felul Adevărului, Dimineţii, Presei, Luptei şi chiar Aurora d-lui Mihalache.

Insfârşit, fiindcă a venit vorba de presă, este locul a întreba, pe fruntaşul ţărănist, dacă crede d-sa că se poate face educaţia naţională a poporului prin organe, scrise în întregime de jidani, având româneşti doar frontispiciul şi responsabilitatea?

Să mai vorbim d-le Mihalache şi de faptul că şi câţi ţărănişti pe care-i tragi după d-ta v'aţi întovărăşit cu jidanii, cari sunt tocmai elementul parazitar şi exploatator al ţărănimii producătoare, pe care tocmai d-ta eşti chemat s'o aperi de exploatarea jidovească?

Este o adevărată ironie, şi rolul d-tale este cu adevărat comic, dacă fondul general al luptei nu ar confine pictura de tragedie a unui popor ameninţat în însăşi existenţa sa.

***

Pentru aceste motive, opera pozitivă, predicată de comicul fruntaş ţărănist şi de alţii tot aşa de comici, noi o declarăm insuficientă ca mijloc de apărare a poporului românesc şi, astfel întemeiaţi, vom chema la datorie pe toţi cei ce nu înţeleg, sau nu vor să înţeleagă, necesitatea măsurilor restrictive.

Scrutator

Citiţi şi răspândiţi „Cuvântul Studenţesc"

Evreii la Universitatea din Cluj*

O statistică oficială îngrijorătoare.
Jumătate dintre studenții în medicină sunt de lege mozaică.
D-l rector dr. Iacobovici este totuș mulțumit.
In jurul declarațiilor din oficiosul evreesc „Uj-Kelet" făcute de rectorul Universității din Cluj, dr. Iacobovici.

Sub titlul „Critica mișcării studențești" d. dr. Iacob Iacobovici, rectorul din anul trecut al Universității noastre, a început publicarea unor deosebit de interesante relațiuni în privința Universității de aici, în legătură cu supremația la care tinde elementul evreesc din sânul ei. Cum aceste relațiuni erau foarte de mult reclamate de studențimea și publicul agitat pe chestiunea lui numerus clausus, publicarea lor ar trebui să ne satisfacă. Decât că autorul declarațiunilor pe cari le face cu intenția sublimată de a liniști spiritele creștine convingându-le că nu avem să ne temem în privința Universității de aici de o supremație a elementului evreesc, n'a procedat prea mult corect adresându-se publicului creștin prin coloanele oficiosului organizației evreilor din Ardeal.

Statistica studenților dela Universitatea din Cluj.

Arma cu care fostul rector dr. Iacobovici încearcă să lupte din coloanele lui „Uj-Kelet" contra mișcării studențești, sunt datele matriculei Universității privitoare la evrei.

„Universitatea din Cluj—spune d-sa—a avut la deschidere, în 1919, 1880 de studenți, din aceștia 1295 au fost români, 276 evrei, 229 germani, 77 unguri. Este cunoscut, că la deschiderea Universității românești majoritatea neromânilor, *dar chiar și unii români (?!)*, s'au abținut dela inscriere. La înscrierile din semestrul al doilea al anului 1919—20 am avut 1432 români, 447 evrei, 291 maghiari și germani. La 1 Nov. 1922, adică după trei ani de funcționare, am avut 2579 auditori, dintre cari 1655 români, 507 evrei, 330 unguri, 82 sași, și 4 de altă naționalitate. Iar dacă vom împărți studențimea în trei grupuri: 1, români, 2, evrei, 3, unguri și sași, vom constata că în 1919 am avut 1432 români, 427 evrei și 291 de altă naționalitate, iar în 1922: 1655 români, 508 evrei și 416 de altă naționalitate. *Românii au sporit deci cu 13 la sută, evreii tot cu 15*, iar celelalte naționalități cu 30 la sută. Vedem deci că proporția dintre evrei și români nu s'a schimbat".

Studenții evrei în raport cu românii

„Constatăm, continuă d. dr. Iacobovici, că la deschiderea Universității în semestrul întâiu evreii prezintau proporția de 15.01 la sută, în semestrul al doilea din 1921—22, 22.84 la sută, iar în anul trecut 19.68 la sută.

Sub regimul maghiar, în 1910-11, când Universitatea de aici a înregistrat cel mai mare contingent, evreii erau de 19.09 la sută, adică tot atâți câți la deschiderea Universității noastre. *Sporul a venit din Vechiul regat, Bucovina și Basarabia*".

Studenții evrei după facultăți.

„Proporția studenților evrei față de creștini, după facultăți și ani, este următoarea: la facultatea de drept, în p r i m u l semestru din 1919—20 ea era de 2.3, la sută, în semestrul întâiu din 1920—21, 10.6 la sută, în semestru întâiu din 1911—22, 12.3 la sută, în semestru întâiu din 1922—23, 11.11 la sută, la facultatea de medicină 32.3, 48.1, 43.11, 42.26 la sută, la farmaceutică 28.9, 37.3, 29.4, 21.11 la sută; la filosofie 8.62, 15.9, 9.9 la sută; la științe 4.8, 10.5, 9.9, 10.05 la sută".

Optimismul d-lui rector

Cifrele acestea de mai sus sunt prea elocvente, pentruca să mai trebuească comentate. Totuș d. dr. Iacobovici face cutare și cutare „*constatarea îmbucurătoare*", la cari ajunge prin procedarea ca acesta: pentruca să arate că nu este tocmai mare pericolul evreesc, separă pe evreii de aci veniți din vechiul regat, Bucovina și Basarabia, pentruca ca să constate că în ce privește Ardealul, proporția este „îmbucurătoare".

Cine a ațâțat mișcarea antisemită.

Dar d. dr. Iacobovici mai face o afirmație tendențioasă, declarând că mișcarea antisemită dela Universitatea de aici a fost ațâțată de oamenii Budapestei! Intriga aceasta a mai fost pusă la punct, așa că nu mai trebue să ne ocupăm de ea.

112 români și 110 evrei în anul întâi dela medicină.

Mai reținem din arătările d-lui dr. Iacobovici în legătură cu mișcarea antisemită de aici, faptul, că în anul întâi al facultății de medicină, unde s'a pornit mișcarea de astă toamnă, din 220 de studenți 112 au fost români iar evrei 110.

O cifră mai elocventă nu se putea. Așa că în loc de orice concluzie, subliniem și noi relatarea aceasta a fostului rector al Universității clujene.

*) Reprodus după „Clujul" din 14 August.

NUMERUS CLAUSUS

Constantin Belcot
Șef de lucrări la Institutul de Chimie Industrială din București

Cu inima strânsă de durere am văzut jalea satelor noastre dela Nord.

Nu eram prea jidano-fob, fără a fi jidano-fil; credeam însă, judecând cu mentalitatea omului civilizat, că lucrurile s'ar putea împăca. Ei bine, nu, dimpotrivă și orice American, Englez sau Francez, dacă ar trece numai o zi, prin locurile unde am fost eu și nu e greu de ajuns, câteva ore după ce s'ar da jos din sleeping-car, ne-ar da dreptate.

E lesne să dai 25 la spinarea altuia, dar spre a le ști efectul, să le primești mai întâi tu și apoi cu altă inimă le vei porunci.

Acum îmi explic îndârjirea, cu care studenții bucovineni și ceata dela Iași, strânsă în jurul d-lor Codreanu, apărau punctul lor de vedere, dece glasul lor tremura și ochii le scăpărau, când noi, spre a înlătura scandalul la ultimul congres dela Cluj, căutam să găsim o formulă de trecere.

Ce mare dreptate aveau ei... Cei ce mai aveți încă suflete românești, cei a căror conștiință nu e încă întinată și nu e pusă zălog în pivnițele vreunei bănci jidovești, în schimbul a cine știe cărui „serviciu benevol și dezinteresat", dați-vă mâna și mergeți de vedeți jalea Maramureșului, unui din leagănele neamului nostru și până azi curte de șoimi; treceți apoi în frumoasa Bucovină, „vesela grădină", care lăcrămează aproape sugrumată de călăi, ce-i încălzim la sân.

Și, auzind gemetele fraților noștrii, reamintiți-vă jalbele ce le-au făcut, „minoritățile asuprite" la Liga Națiunilor; vă asigur că vi se va cutremura inima, dacă nu vă va cuprinde revolta ca și pe mine.

⁂

Am ajuns la Sighetul Marmației, Sâmbătă la 11; după o călătorie încântătoare pe malul Tisei, prin Cehoslovacia. In Piața Unirii—o piață frumoasă ca în toate orașele și târgurile de peste munți—aproape toate prăvăliile erau închise și scânteau la soare firme mari cu numele de-alde Ițic, Șloim, Natansohn, Rachela etc.

La un moment dat încep să lasă și jupânii dela templu, cu antereu, cu o pălărie cu blană, cu barbă și perciuni, — nu ce înțelegem noi prin perciuni, — ci lungi, cum purtau odată cucoanele noastre zulufii pe urechi—făcuți cu mașina...

Grăesc numai nemțește, adică vorba vine, căci de ar învia Goethe, ar muri imediat de rușine, auzind cum îi pocesc limba în care el a făcut atâtea nestimate.

Plec după amiază spre munții Bucovinei. Din fericire fiind șabat, în tren scap de vecinătatea lor. Merg însă cu mulți Români, care când le lăudam entuziasmat frumusețea plaiurilor lor, a graiului curat, a fetelor și a costumelor, îmi spuneau cu amărăciune cât sufăr...

La ora 20 am ajuns la [illegible] în sbor de pasăre până la vechea frunțarie a Moldovei; e între Cehoslovacia, Polonia, Ardeal și Bucovina, la poalele Pietrosului; de aci, 80 km. până la Cârlibaba și Iacobeni, puncte celebre din cauza neisbutitelor încercări ale Rușilor, de a trece Carpații. Fiind însă șabat, căci n'au eșit destule stele, nu erau căruțe la gară. Plec cu cea pusă la dispoziție de d. I. L., în sat,—Borșa se întinde pe 10 km. are 17.000 locuitori din care 5.00 jidani, iar restul Români,—începuse să lasă la plimbare „duducile" și „coconii". Numai mătăsuri, numai mărgele, căci de, cine nu muncește poate arunca tot atât de lesne paralele.

Peste tot cârciumi, în care se otrăvește sufletul Românului și jupânii stau în prag, abia așteptând să poată pune mâna pe bani.

Apoi, cum s'a întunecat mai bine, am văzut atâta destrăbălare—nu sunt ușe de biserică și nici nu fac pe „maica precista a nemțească"—dar ce fac au ei, întrece limita pe care trebue s'o [illegible] un om, care are în cap materie cenușie, nu târâte.

Pe hangiul, tot jidan, nu l-am văzut decât în treacăt, căci noroc că servea o fată de român, Maria, care mi a și slujit de interpret.

Tot prin bunăvoința d-lui I. L. la ora 2 trebuia să mi vie un jupân cu „fiakărul" să mă ducă la gară. La ora 1½, mă scol să fiu gata. Mă îmbrac repede, es în stradă, și nimic. Pe la 2¼ își face apariția, la lumina sinistră a unei torțe cu petrol, o căruță cu un cal, plină cu 4 jidani în mare ținută și 2 duduci. Mi-a dat jupânul locul de cinste, adică pe o scândură acoperită cu un sac, căci nu pusese măcar leagănul, să nu se tocească, dar ce am pățit pe drum numai eu știu. Imi venea să mă dau jos, să pierd și trenul, numai să scap de chin. Urc munți și dacă stau de multe ori pe puf, am mers și cu carul cu boi; dar acum 5 km., simțeam așa dureri prin șale, care mergeau până la rinichi, că aveam senzația că mi se rupe ceva înăuntru și mi se tae răsuflarea. Când oprea să mai ia pe cineva, îmi reveneam; deci nu era ceva nervos, datorită plăcuților mei tovarăși de drum, pe care mi-i hărăzise lăcomia harabagiului.

La plată îi dau 5 lei, căci d. I. L. îmi spusese că pentru un fiacru bun și elegant se plătește 5—10 lei. Aș, mi-a luat 20 lei! Fiindcă n'aveam gust de vorbă și eram mulțumit că am scăpat — frica îmi era că va trebui să mă duc de nevoe la Călimănești la cură.

De teamă de a-i mai întâlni, deși în Ardeal merg aproape mereu cu cl. II, fiindcă așa e obiceiul acolo, am cerut să-mi rezerve o cabină de cl. I, unde m'am încuiat.

⁂

Ei bine, mă întreb, dacă un popor, care la 1848 era format din câteva familii și azi sunt milioane, care nu se asimilează și nu iese din carapacea strâmtă, ce-ar înalța sufletul oricărui alt popor, se va putea oare schimba?

E bine, ca Sâmbăta totul să fie închis, iar Duminica, când se cântă cu evlavie liturghia, să se învârtească alaceri?

propun ca ziarul „Cuvântul studențesc" să deschidă o listă de subscripție spre strânge o sumă cu care să închiriem un vagon cu acești Iuda și să-i dăm jos în „Piața Concordiei" la Paris. Apoi să chemăm la un ospăț pe d-nii Clemenceau, Wilson și Lloyd George, spre se bucura în tihnă de opera ce au făcut. Pe d-l Ionel Brătianu nu-l vom lua căci desigur a mâncat cu ei, când a fost pe d-l ministru de finanțe, la Vatra Dornei...

Ancheta noastră în orașul Pitești

Ziarul nostru, în dorința de a da cititorilor săi o relatare cât se poate de exactă asupra celor petrecute în orașul Pitești, cu ocazia serbării jidanilor din localitate, a întreprins o anchetă din care se desprind cele ce urmează.

In seara zilei de 7 August au fost lipite în grădina publică afișe în care se vedea sumarul ziarului „Cuvântul Studențesc". Un grup de studenți jidani între care erau Fidler Iscovici, Grünberg și d-șoara Mincer publicate, au găsit de cuviință să le rupă.

Din întâmplare se aflau prin împrejurimi, studenții creștini Bobancu, Grecescu, Vartan, Urzică și Nanu, cari față de gestul murdar al indivizilor jidani, au crezut de a lor datorie — ca buni români — să-i facă atenți ca pe viitor să nu mai procedeze astfel căci vor suferi consecințele.

In acelaș seară, un alt jidan, cu dela sine putere a vrut să controleze tricolorul dela butoniera publicului, să vadă dacă are pe el „N. C", un student a știut să'l pună la locul său.

A doua zi, studenții creștini au primit o scrisoare semnată de Avram Löbel și alți tărtani, prin care erau insultați într'un mod cât se poate de ordinar și amenințați că la prima apariție pe stradă vor fi bătuți. Scrisoarea este depusă la poliție unde se poate vedea.

In seara zilei de 11 August, studenții creștini menționați mai sus se aflau în plimbare la parcul „Trivalea", unde din ordinul comisarului Dobrescu, au fost arestați de 4 sergenți, însă prin intervenția energică a judecătorului Victor Lehrer și a inginerului Sandi Lehrer au fost lăsați în libertate imediat.

In seara zilei de 12 August avea loc în grădina publică o serbare jidănească pentru mărirea fondului de clădire a templului din localitate. Cu toate că spiritele erau agitate, și un doctor jidan i-a prevenit să o amâne, conducătorii jidani, în orgoliul și impertinența lor de a sfida, nu au vrut să înțeleagă, zicând că va arăta lumei că armata și poliția sunt de partea lor.

Seara la orele 9, trupele și corpul polițienesc erau împrejurul grădinei păzind marțafoi palestinieni care erau delectați de muzica militară.

Pela orele 9¼ un public în număr de aproape 4—5000 mii de persoane înconjurau grădina publică și făceau imposibilă circulația pe străzile din apropiere.

Semnalăm că nici un autochton nu a intrat în grădină!! Cu toții așteptau semnalul de înaintare.

Intre timp sosesc și cei cinci studenți, care sunt ovaționați dela un capăt la altul al imensei mase de oameni. Se cântau imne naționale, se strigă trăiască armata, studențimea creștină, și în acest timp studentul Bobancu smulge steagul tricolor dela o casă, desface pieptul și înaintează reușind să rupă cordoanele.

Publicul intră în grădină; jidanii înarmați cu ciomege, lovesc pe Bobancu, și vor să mai încerce și alte lovituri, însă văzând mulțimea au luat-o la fugă.

Acum serbarea este a creștinilor; muzicanții la comandă, Deșteaptă-te Române, Trăiască Regele, Hora Unirei, care este jucată, vorbesc studenții Bobancu, Nanu și alții, apoi se face o manifestație pașnică pe stradă, și manifestanții se împrăștie în liniște, fără nici o intervenție.

Acesta este groasnicul scandal dela Pitești; cine este Român, poate vedea destul de clar pe instigatori.

Noi suntem datori să aducem laudele noastre tuturor bunilor români din Pitești, care au știut să dea o lecție orgoliului jidănesc.

[illegible]

Invățăturile Rabinilor

(Urmare)

Răspunsul lui Sebel Iuda din Amsterdam *)

„Cum câștigă Israelul puterea și stăpânirea ce i se cuvine, asupra tuturor popoarelor după pământ?

„Clasa meseriașilor, acea putere a burghezimei, care formează o piedică în calea lui Israel, trebue numai decât nimicită. Meseriașul nu are voe să fie decât un lucrător. In acest scop este necesară absoluta libertate a meseriașilor; fabricantul să substitue pe meșterul, fiindcă el n'are nevoe să lucreze, ci să speculeze, și astfel se pot apropia copii lui Israel, tuturor ramurilor de munci. Prin transformarea meseriașilor în lucrători de fabrici, predominăm totodată masele poporului, în scopuri politice. Cine se opune acestui sistem, trebue neapărat distrus prin concurență. Publicul este o masă fără gândire și recunoștință, care în această luptă va părăsi pe meseriaș, dacă va primi de la fabricant o marfă ceva mai eftină".

⁂

Sebel Levi Aron din Worms (Rhein).

„Dușmanul natural al lui Israel, *este Biserica creștină*, de aceia trebue s'o săpăm, desbinările în sânul ei, ne ușurează aceasta.

Așa dar trebue să propagăm în ea libera cugetare, neîncrederea, necredința și cearta. In acest scop trebue să susținem o luptă neîntreruptă prin presă, suspectând și batjocorind preoțimea creștină.

Stâlpul principal al Bisericei este școala: așa fiind, trebue să câștigăm o înrâurire asupra educațiunei în școlile creștine, lucrând pentru grabnica lor separare de biserică. Sub firma progresului și egalei îndreptățiri a tuturor religiunilor, școlile creștine se vor transforma în școli fără confesiuni, și Israeliții vor deveni învățători în toate școlile; educația creștină se va reduce numai asupra Familiei și, cum mulțimea poporului nu are timp pentru aceasta apoi simțul religios al păturei sociale superioare sdruncinându-se, educația creștină va dispărea cu totul și va începe agitația pentru desființarea dreptului la posesiunea Bisericei și școalelor proprii și trecerea averilor lor în stăpânirea Statului, adică mai curând sau mai târziu în mâna lui Israel".

(Va urma)

*) [illegible]

O descindere la căminul studenților jidani din Iași

In urma unei adrese a siguranței din Chișinău, șeful brigăzei de siguranță din localitate a făcut o descindere la căminul studenților jidani, din Strada Păcurari, unde a confiscat câteva manuscrise și a arestat pe studenta în medicină Dora Cobelcovskaia, asistentă la farmacia Konya, care eri fiind liberă, a venit în vizită la cămin.

Căminul a fost închis până seara.

Cei dinăuntru nu au avut voie să'l părăsească.

Arestata a fost expediată, la Chișinău, la orele 3 noaptea.

Această arestare după indicațiile siguranței ar fi în legătură cu descoperirea unei vaste organizațiuni bolșevice în Chișinău.

Comemorarea unui deceniu dela moartea lui Aurel Vlaicu

In urma apelului făcut de comitetul de inițiativă, care voiește ca la 13 Septembrie a. c. să bată o placă comemorativă pe casa din Binținți a lui Aurel Vlaicu și o piatră de aducere aminte la Câmpina, locul morții, „Cuvântul studențesc" ține deschisă lista de subscrie publică și roagă pe toți Românii cinstiți să și dea obolul lor pentru această lăudabilă inițiativă. Banii se vor trimite direct *Băncii „Ardeleana" din Orăștie jud. Hunedoara*, iar ziarului nostru se va face cunoscut, printr'o c. p. suma și numele donatorului.

LISTA DONATORILOR:

Suma din urmă	1860.—
Decebal G. Mateescu-Sinaia	100.—
Radu Goruneanu, student	20.—
Papagheorghe N. Gh.	25.—
Total	2005.—

INFORMAȚII

Advocățelul jidanilor dela „Aurora" și al „ilustrului sociolog" care a declarat „dezagregarea Universității de către studenți" (cel cu poza în „Dimineața") vroind să-și apere patronul, amestecă lucrurile și oamenii, făcându-se că nu înțelege de cine este vorba.

N'am atacat niciodată pe d-nii profesori Matei Cantacuzino și T. Bratu, pentrucă orice convingeri ar avea domniile lor, îi știm că le-au cu sinceritate; știm că nu primesc soldă dela Blank, și este o prăpastie între categoria oamenilor ce au o convingere sinceră și aceia a oamenilor ce au o convingere plătită.

Se poate zice acelaș lucru despre iluștrii academiciani și profesori universitari Gusti și Pârvan?

Advocățelul i n t e r e s a t, scoate înainte numele celorlalți pentru a înșela opinia publică asupra celorlalți.

Intr'un singur fel poate avocatul să-și apere clienții: *declarându-se că nu primesc parolele lui Blank și că nu se plimbă pe străzile Bucureștilor în automobilele lui Blank.*

—

Ingroziți de roadele educației naționale pe care d. Iorga a făcut-o tineretului în curs de 10 ani, începe astăzi să asmuțe guvernul asupra celor ce i se par că-l vor desființa mâine.

Luând rolul de denunțător public, d-sa în tovărășia jidanilor dela „Dimineața" și „Adevărul", strigă cu glas puternic că 'n România se conspiră pretutindeni: în popor, în administrație, în guvern și chiar mai sus.

Cel care odinioară declara moarte politicianilor și spunea fățiș jidanilor că nu ne iubesc, și că deci nu au dreptul la cetățenia română, simțindu-se astăzi el însuși în tabăra politicianilor și alături de jidani, ridicat în slăvi de „Dimineața" și „Adevărul", declară război cu false sunete de trompetă falsă, celor cari doresc o Românie mai bună.

—

Peste câteva zile va apare piesa: „*Visuri studențești*".

—

Membrii Comitetului de Conducerea ai ziarului „Cuvântul Studențesc" sunt convocați la Redacție, pentru ziua de 1 Septembrie a. c., ora 7 p. m.

La ordinea zilei: Expirarea mandatului primului redactor și alegerea altuia.

—

Pirmim cu durere vestea unor d-ni profesori și ingineri cari, ne arată că studenți, cu isigna în piept, cărora le dau și numele, ne fac de râs, ținându-se de gât cu jidanii, toată ziua. Un caz tipic s'a întâmplat la Călimănești.

Deocamdată, nu dăm numele nerușinatului student; ne e rușine nouă de nerușinarea lui.

Ne vom vedea nevoiți însă să înființăm rubrica neagră, în care să trecem numele studenților de care ne e rușine, căci nu ne sfiim a spune că și corpul studențesc își are uscăturile lui.

—

Un d-n funcționar dela Ministerul Comunicațiilor ne arată că la acel Minister a fost numit, ca sub șef de biurou, jidanul spaniol, nebotezat, Heineric Corbea.

Acest jidan nu muncește nimic; stă toată ziua la telefon, făcând pe ziaristul de la Adevărul și Dimineața.

Aducem aceasta la cunoștința d-lui Ministru Moșoiu și cerem îndepărtarea lui, cu atât mai mult cu cât numitul jidan, student în anul al II-lea la drept, a fugit dela Iași la București, probabil fiind șters din controale, ca fiind cu diplomă falsă.

—

Spre rușinea „Siguranței Generale a Statului Român" la Pitești este agent secret un jidan anume „Mencer", fotograf de meserie, care se plimbă în toată țara, văzând de interesele sale, în baza dreptului ce-l are, ca funcționar de încredere.

Rușine pentru cei ce l-au numit. Nu găseau un român neaoș?

Soția acestui jidan, cu ocazia cunoscutelor tulburări dela Pitești, a strigat: „Studenții să meargă la plug, nu la Universitate". Piteștenii și-au spus cuvântul.

—

D-l Domișa Ciprian pierzând, cartea de student, legitimația de înscris și carnetul de C. F. R., eliberat de Ministerul Instrucțiunii, roagă pe cel ce le-au găsit să le depună la centru.

—

Cine reprezintă „Cuvântul Studențesc"

Reprezentanții autorizați în orice chestiuni față de autorități și public sunt numai d-nii:

C. M. Răpeanu, prim-redactor pentru partea redacțională.

E. Săvinescu, pentru ad-ția ziarului.

Del-Nevo, pentru chestiunile privitoare la casierie.

Dela Centrul Studențesc brăilean

Nici vacanța aceasta n'a trecut neîntrebuințată cu folos de studenții brăileni. Continuând șirul atâtor serbări, au luat și de astă dată drumul satelor. In Berlești unde au fost foarte bine primiți de d-șoara învățătoare-dirigintă, au dat cea dintâi serbare cu recitări, coruri, vioară, un cuvânt la început și o piesă ca încheere; au pus bazele unei biblioteci populare, pentru care au și adus 100 de cărți și au petrecut câteva ore de minunată înfrățire cu sătenii.

In Perișoru acelaș echipă n'a putut da serbarea din motive locale; în schimb au adăogat și aci un număr de cărți la biblioteca înființată tot de Cerc cu câțiva ani mai 'nainte.

Alte două serbări se vor mai da până la reluarea activității universitare.

⁂

Cu prilejul acestor peregrinări, cum și prin anume trimiși la sate, Cercul brăilean a strâns un număr de 25—30 de elevi din cei mai săraci absolvenți ai școlii rurale, pe care îi va aduce în Brăila pe cheltuiala sa și cu sprijinul efectiv al autorităților comunale și școlare. De altfel cu direcția liceului s'a aranjat din vreme înființarea unui Cămin pentru acești elevi, într'o casă pusă la dispoziție de un om de bine și se speră că la toamnă, odată cu deschiderea școlilor, să funcționeze și „Căminul elevilor dela țară".

Deocamdată pentru acești elevi „aleși", cât și pentru alții din oraș — corigenții sau din cei cari vor să intre în diferite școli secundare—s'a deschis, dela 1 August, un curs *gratuit* de preparație.

⁂

In seara zilei de 31 Iulie Cercul brăilean a reprezentat, într'unul din teatrele de vară ale orașului, comedia „Plicul" de Rebreanu și care a obținut un prea frumos succes moral.

Ca atare piesa sa dat și a doua oară.

⁂

Se reamintește, cu acest prilej, studenților brăileni că înscrierile în Cerc și în Cămin au început și țin până la 1 Septembrie.

Pentru Cămin nu se vor lua în considerație petițiunile acelora cu datorii vechi neachitate.

I. N. D.

Știri Universitare

Societatea „Căminul Studenților din București aduce la cunoștiința Studenților Universitari din București că atât căminele cât și cantinele Societății nu se vor deschide până la data de 1 Octombrie a c., din cauza reparațiunilor radicale ce se fac tuturor localurilor societății.

Studenții cari vor veni înainte de data de mai sus în București vor trebui să se îngrijească de casă și masă în oraș pe seama lor.

Condițiunile de admitere în cămine și la cantină se vor publica la timp în ziare.

București 18 August 1923.

Director General,
(ss) **D. N. Hamei**

Părerile presei străine
asupra mișcărei noastre universitare

„**Rumänien**", *foae artistică literară apare la Berlin sub direcția unui comitet. In cronica sa trimestrială vorbește despre lucrarea d-lui* **W. Constands, Prof. universitar, „Antisemitismul studenților români".**

Subiect de o incontestabilă valoare literară, cu inspirație îndrăzneață, stil colorat, cu multă îmbogățire de documente, după ce arată sursa agitațiilor studențești, elogiază mișcarea studențimii române, cei dintâiu de pe glob care prin curajul opiniei lor, au deschis drumul lumii întregi pe cale demnă de a lupta contra elementului jidovesc cotropitor.

„*La Casque" foae săptămânală a foștilor luptători apare în Alsacia sub direcția unui comitet compus din cei mai de seamă intelectuali ai provinciei, spune că*: „Antisemitismul studenților români, aduce o deosebită onoare rasei latine și în special poporului românesc". Inchee sperând că demnele vlăstare ale neamului nostru își vor păstra până la îndeplinirea idealului sfânt, conștiința nepătată și spiritul de solidaritate nevătămat.

Acesta e adevăratul ecou al studinții.

Dimitriu-Serea
Porșani

Tipografia „Steaua", strada Vasile Lascar, 40 bis.—București.

Girant responsabil: Eugeniu Bugilă.